

§ 27 om beruselse m. v.,
 § 28 om beskadigelse af ting, der tilhører forsvaret,
 § 29 om forbud mod foreninger og forsamlinger,
 § 30 om forebyggelse af mytteri m. v. i krigstid,
 § 31, stk. 2 om uberettiget at skaffe sig kendskab til militære hemmeligheder og
 § 37 om den, der i krigstid uden tilladelse sætter sig i forbindelse med nogen, der befinder sig på fjendens område.

Spørgsmål 3:

Ministerens vurdering af, om den i § 7 foreslåede ordning vil medføre en forøgelse af antallet af auditører. Vurderingen bedes foretaget dels på grundlag af gældende militære straffelov, dels på grundlag af det forelagte forslag til militær straffelov.

Svar:

Der er for tiden 9 auditører, hvilket antal er tilstrækkeligt til varetagelse af opgaverne efter den nuværende militære retsplejelovgivning. Foreningen af forsvarrets auditører har vurderet, at det ikke vil blive nødvendigt at forøge antallet af auditører til varetagelse af de nye opgaver, der følger af vedtagelsen af forslagene til ny militær retsplejelov og militær straffelov.

Spørgsmål 4:

Giver den foreslåede ordning i øvrigt anledning til ansættelse af yderligere personel, herunder auditorassistenter, kontorpersonele eller værnepligtige jurister?

Svar:

Det skønnes ikke nødvendigt at udvide antallet af ansatte under forsvarrets auditørkorps af hensyn til varetagelsen af de opgaver, der følger af vedtagelsen af forslagene til ny militær straffelov og militær retsplejelov. Dette gælder såvel auditører, auditorassistenter, kontormedhjælp som værnepligtige jurister.

Generalauditøren og foreningen af forsvarrets auditører har erklæret sig enig heri.

Spørgsmål 5:

Ad § 12:

a. I hvilket omfang har denne bestemmelse hidtil været anvendt?

b. Forudsættes det, at de militærpersoner, der i medfør af bestemmelsen kan beskikkes som forsvarere, har juridisk uddannelse?

I benægtende fald: er dette ikke betænkeligt, når man tager militær straffelovs indgribende karakter i betragtning?

c. Ville det i hvert fald ikke være naturligt at begrænse bestemmelsens anvendelsesområde til de tilfælde, hvor en advokat ikke kan skaffes til stede, f. eks. på et skib i flåden?

Svar:

Bestemmelsen i § 12 om, at sigtede kan vælge en tjenstgørende militærperson til forsvarer, anvendes kun i meget beskedent omfang. Der foreligger ingen opgørelse over det nøjagtige antal sager, hvori reglen har været bragt i anvendelse. I en del af disse tilfælde har vedkommende militærperson haft juridisk uddannelse, men en sådan uddannelse er ikke en forudsætning for, at reglen kan anvendes.

Jeg er ikke bekendt med tilfælde, hvor den manglende juridiske uddannelse har haft uheldige konsekvenser. Såfremt en militærperson kommer i vanskeligheder som forsvarer, fordi han mangler den fornødne juridiske indsigt, må det forventes, at han vil få den fornødne støtte fra anklager og dommer.

Efter mit skøn vil det være forsvarligt at opretholde den foreslåede regel om anvendelse af militærpersoner som forsvarere, og jeg finder det således ikke påkrævet at begrænse bestemmelsens anvendelsesområde til de tilfælde, hvor en advokat ikke kan skaffes til stede.

Spørgsmål 6:

Ad § 14. Ministerens begrundelse for at opretholde det sidste punktum.

Svar:

Det har i praksis vist sig hensigtsmæssigt at have en særlig regel om beslaglæggelse og ransagning hos militært personel. Der synes ikke at være væsentlige betænkeligheder ved reglen under hensyn til, at retsmidlerne kun kan anvendes overfor personer, der ikke fører særlig husstand, og kun på områder, der står under opsyn af de militære myndigheder.

Da reglen går ud på, at borgerlig retsple-